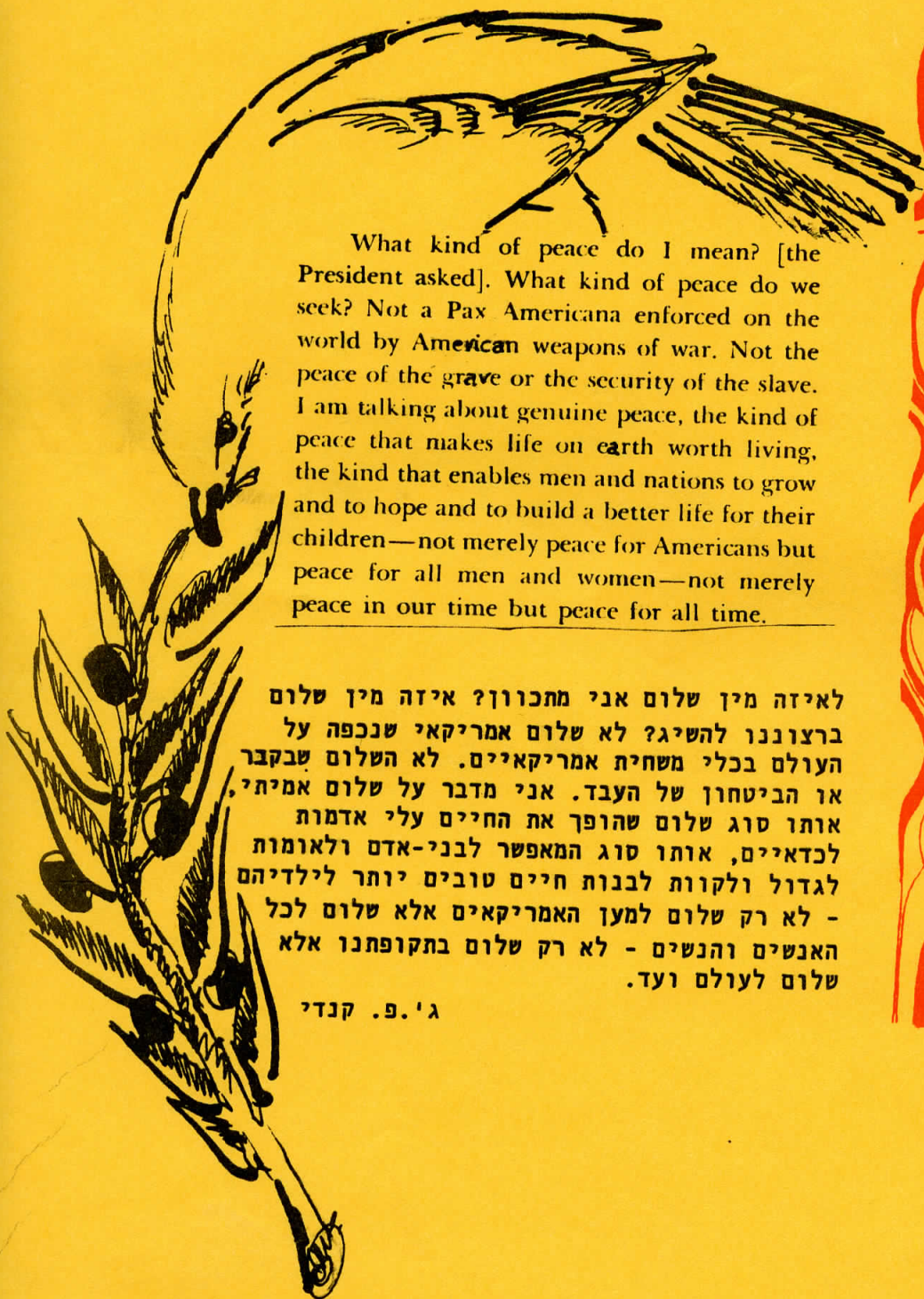

דברי הכפר

What kind of peace do I mean? [the President asked]. What kind of peace do we seek? Not a Pax Americana enforced on the world by American weapons of war. Not the peace of the grave or the security of the slave. I am talking about genuine peace, the kind of peace that makes life on earth worth living, the kind that enables men and nations to grow and to hope and to build a better life for their children—not merely peace for Americans but peace for all men and women—not merely peace in our time but peace for all time.

לאיזה מין שלום אני מתכוון? איזה מין שלום
ברצוננו להשיג? לא שלום אמריקאי שנכפה על
העולם בכלי משחית אמריקאיים. לא השלום שבקבר
או הביטחון של העבד. אני מדבר על שלום אמיתי,
אותו סוג שלום שהופך את החיים עלי אדמות
לכדאיים, אותו סוג המאפשר לבני-אדם ולאומות
לגדול ולקוות לבנות חיים טובים יותר לילדיהם
- לא רק שלום למען האמריקאים אלא שלום לכל
האנשים והנשים - לא רק שלום בתקופתנו אלא
שלום לעולם ועד.

ג'.פ. קנדי

מספר 844

י"ט בכסלו תשמ"ד

25.11.83

כפר הנשיא

כזה נראה?

*** נצחונות לא נרשמו אצלנו בסוף השבוע - אך הפסד של כבוד לקבוצה החזקה ביותר בליגה בכדורגל. והפסד נדיר בכדורסל עדיין השאירו את הספור-טאים שלנו אופטימיים.

*** התקיים "שבתה" מיוחד בשבת עם נציג ועדת הבטחון של התק"מ. הנושא - "המוטיבציה של בני קיבוץ בצבא". לא היתה השתתפות המונית, גם לא מקרב ההורים, אבל אביבה ג., מוועדת הבנים, מסרה שהיה מעניין ויש הרבה חומר למחשבה. היא אפילו הרגישה שיש סימנים של שינוי בגישה של הבנים. הצעתי היא, שנעלה את הנושא בשנית בשיחת חברים או בחוגי-בית - בקרוב.

*** שוב כלי הרכב היוצאים והנכנסים לקיבוץ חייבים לעבור את מחסום "בריכת המים". שאלתי איזה אסון וטרינרי עומד לפקוד אותנו עכשיו - וקיבלתי תשובה מפתיעה. לא רק שמחלת הפה והטלפיים מסתובבת בסביבה, אלא גם מחלה חדשה מסכנת את מטעי האבוקדו בארץ - "ריקבון השורש". זו פטריה שכבר השמידה רבבות דונמים של מטעים ברחבי העולם - וגילו אותה לא מזמן דווקא באיזור שלנו. הפיתרון, כמובן, לבדוד את המטעים, אך לפי ויקטור זה סיפור לכתבה שלמה!

*** לעומת זאת סיפרו לי אנשי המטע שהזיתים הגדולים, שאנו אוכלים בוקר וערב, - שלנו הם! אז תאכלו בתיאבון, המלאי כנראה גדול.

*** למיכל ואיתמר עדר, שהם בדרך לשוויצריה לירח-דבש וביקור במשפחה - דרך צלחה ותיבהנו. ד"ש חמה מכולנו לוורני, סדריק והבנות.

*** גם גדי, רותי וכל השבט נסעו בשעה טובה לביקור בארה"ב. נשאלת השאלה - הנעץ כבר יצא מנדב? כי זה יכול לגרום לו בעיות, כאשר יעבור את הביקורת הבטחונית!

*** רינה לופוב יצאה לש.ש.ש. בשטח חדש - פנימיה של ילדי עולים חדשים בירושלים. בהצלחה, רינה.

*** לך מעביר שני קורסים - כל אחד מספר ימים - בתיקון ספרים, לספרני האיזור. זו יוזמה של המועצה האזורית והיא גם מכסה את יום העבודה של הספרן שלנו.

*** לאדם מדר, עם שחרורו מצה"ל, ברכות מכל הלב. הוא יוצא מיד לשנת חופשה - לא אומר לאן - אבל דבר אחד בטוח: הוא יחסר לנו.

*** מאיר ריפקינד עדיין לא החלים מפצעיו של השבוע שעבר וכרגע שוכב בצפת. איחולינו להחלמה מהירה.

*** ברגע האחרון נודע לנו (מקריאת "הדף הירוק") שאריק שלנו סיים את לימודי ה-B.A. שלו בהצטיינות - הוא ועוד אחד! אז עוד פעם - כל הכבוד - ובפעם הבאה אל תהיה כזה צנוע!

שבת שלום

א ל ז ה

ערב חברת'

"מה מכניסים לחבולת
של ח"ל?"

יום ו'
25.11.83

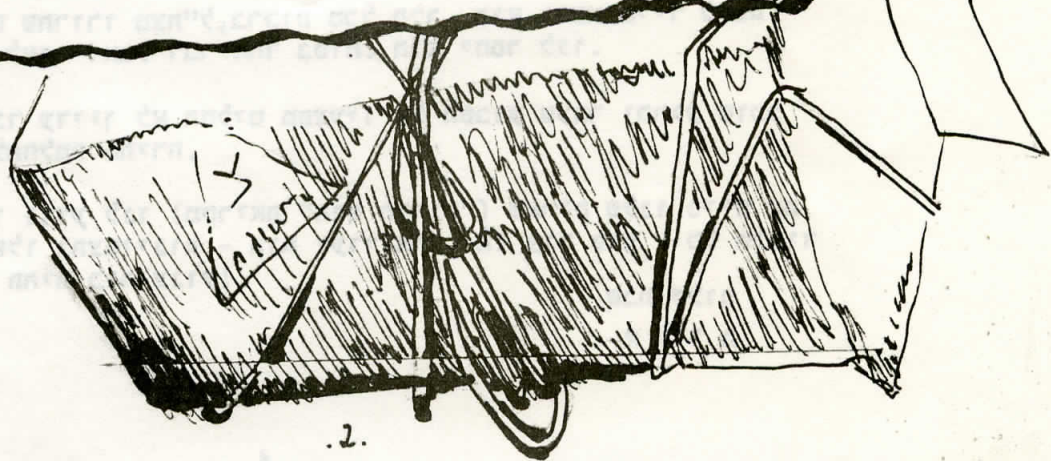
בואו להחליף מתכונים, מושגים, טעמים
לפטר ולפירות.

כולם מוזמנים - בחינם
ניאוליס וניסולחיים!!

אם אפשר, נא להביא משהו
לאת(ה) אופי ומכנים לחתולים.

עכשיו ונ"י 'מצאו בחוצות
כ' מה עת'יק

לפטר כאוות

י מ ל ה ו ל ד ת

27.11. מיכל עדר

ענבל, עמר

משה בלר (נכד של טנא)

28.11. רמה שיין

1.12. יורם בן-חיים

3.12. דורון דוארי

י מ ל נ י ש ו א ל ין

30.11. אסנת ודרור אגמון

1.12. פיליס ודוד קולט

ושוב, בעניין קבלת שבת

חדר-האוכל, כידוע, די צפוף. לפני שבוע היו בקבלת השבת 78 מקומות פנויים. חברים לא הגיעו... ולא הודיעו.

נכון, תמיד יש סיבה שמישהו פתאום לא יכול לבוא, אבל אני מאוד מבקשת שחברים יודיעו לי אם לא יבואו, כי אפשר להוציא שולחן, אם חסרים הרבה אנשים.

אורחים - אני מזכירה לחברים, שאם לא מודיעים לי עד יום ה' בצהריים על אורחים, לא אוכל להבטיח שאפשר יהיה לצרף אותם לשולחן המארחים. יום ו' בבוקר הוא מאוחר מדי.

ושוב - אין להוציא כלים מחדר-האוכל אחרי קבלת השבת. שמעון כבר

הוציא את כל המלאי!

נ ט ע

הפנימה האזרחית והפנימה העסקית

אחרי פגישה נוספת של הוועדה-שמינתה-את-עצמה (הפעם השמות מופיעים בסוף הרשימה) החלטנו מספר החלטות:

הפעילות תהיה שוטפת - בכל ערב שאין בו אירוע כלל-חברתי אחר ייפתח המועדון. בערב רגיל יהיה אפשר ליהנות ממשקה קל, מקריאה בעיתונות מגוונת, מצפיה בטלביזיה, וממשחק במשחקים שונים. (בסדר! בסדר!) כוונתנו היא שכל ערב חבר/ה אחד יהיה אחראי על הכיבוד, כרשימת האחרים תורכב ממתנדבים. דיברנו גם על האפשרות להקים מחיצה, אפילו ארעית, כדי לבדוד בחלל השלם של המועדון "חדר-טלביזיה", אבל למרות שהכול הרגישו שהדבר רצוי, החלטנו לא לחכות להחלטה בנושא זה, הכרוך בהוצאה ניכרת.

באופן כללי, ישנה תמיכה מלאה (תקציבית ומוסרית) של מוסדות המשק הנוגעים בדבר, במאמץ ליצור שוב מוקד קבוע לפעילות חברתית. אם כן, ברור לכם שהכוונות טובות ורציניות. ברור גם שהן לא תתבצענה, אם לא ניכנס במרץ להכנות. כפי שקראתם לפני שבוע, המטרה היא פתיחה (חגיגית?) בסוף דצמבר. לכן לקחו על עצמם החברים הבאים את הטיפול בנושאים שונים:

- ראובן מ. - קשר למוסדות, הכנות טכניות.
 - מעין - הרכבת רשימת אחראים לכיבוד + תערוכות.
 - שרון ס. - הכנת ערבים חברתיים.
 - שושי ק. - תערוכות ותצוגות.
 - יונתן ס. - אחראי על ערבי מוסיקה.
 - אדי - אחראי על משחקים.
 - אריק - הכנת ערבי שיחה.
 - אנגה - הזמנת עיתונות.
 - אודי - מתאם מטעם ו. תרבות.
 - עפרה, מרקי - ענייני קישוט.
 - בינתיים אתם, חברים מכל הגילים, יכולים לשתף עצמכם בדרכים שונות. תיענו בחיוב לפנייתה של מעין; תציעו שבועונים וירחונים שכדאי להזמין (לתא 118); תציעו משחקים שכדאי לרכוש. בכלל, תפנו לכל אחד מחברי הקבוצה המארגנת ברעיונות, השגות דיעות (רק לא "זה ממילא לא יפעל, ניסינו כבר!") כולנו מרגישים שאם נצליח תהיה זאת "הפעלה חברתית" מהסוג הטוב וה-יעיל ביותר.
- אז קדימה!
הקבוצה היוזמת

בנינו לבנו עבדנו... ומה הלאה?

אחרי שתי אסיפות "מרוכות משתתפים" הגענו להכרעה, שבוודאי השאירה לא מעט אי-נחת ועוגמת-נפש, תסכול ואולי רובד של חשבון-נפש גם בקרב אלה שתמכו בהחלטה לא לקבל למועמדות לא-יהודי שאינו מוכן להתחייב לחובות וזכויות האזרחות הישראלית, וגם אצל אלה שבגלל סיבות שונות מוכנים לקלוט את מי שמכריז שאורח החיים בקיבוץ טוב בעיניו, עושה רושם אינטליגנטי ומוכן לעבוד יום עבודה כראוי. אין בכוונת כותב שורות אלה לנסות למצות את העמדות והנימוקים שהושמעו ע"י שני הצדדים, אף-על-פי שלמען העתיד וגם למען תיעוד תולדות היישוב הקיבוצי הזה היה רצוי שמישהו ינסה לערוך את פרטי-הכול של שתי האסיפות, כדי שדברי כל הנואמים יירשמו באופן סדיר, ללא החיפזון שרישום פרטי-כולי מחייב. לא תמיד זוכים לאסיפות כאלה, שכל מה שנאמר בהן - כמעט ללא יוצא מן הכלל - עמד על רמה.

ומה הלאה?

האם נחזור לשלווה של חיי חברה שקטים, כשכל הניגודים חבויים מתחת לפני השטח? האם נחזור לשיגרה של ימים קטנים, כשמילים ומושגים כגון "השקפת עולם", "עקרונות", "דמוקרטיה קיבוצית". "החלום הציוני", "תפקיד הקיבוץ והאתגרים שהוא חייב לאמץ" - ייעלמו מן הלקסיקון היום-יומי? האם הצדק עם החברה שטענה שטוב שאין החלטה עקרונית נגד קבלת לא-יהודים בקיבוץ, כי אחרת לא היינו מגיעים לשיחה רעיונית? האם זו סיבה מספקת לאי-קביעת עיקרון? וחלק מן התשובה אולי נשמע בדברי רכז ועדת הקליטה, שקבע שלא לאורך ימים תוכל הוועדה להמשיך בהתייחסות לבקשות למועמדות, מבלי שהאסיפה תקבל עמדה עקרונית מחייבת.

הנימוק, שבשלו התייחסה והחליטה האסיפה בעבר שיש לדון בכל בקשה למועמדות (של יהודים ולא-יהודים) כבמקרה פרטי ולהחליט בהצבעה, שבה רק רוב של שני שלישים מן המצביעים יאפשר אישור הבקשה, אינו מונע מן האסיפה מלהתייחס שוב ולשנות, אם תרצה, כל החלטה קודמת. אין בספר החוקים, לא של מדינות ולא של חברות, שום חוק שקבע המחוקק שהוא מחוץ לתחום התיקון.

האם יש לשמור על המראה החיצוני של חברה טובה במחיר אי-התייחסות לעיקרון?

ומה היחס לתכנים של קיומנו, ל"אני מאמין" הפרטי והקיבוצי? האם אלה דברים שאפשר לשוחח עליהם (לפעמים שלושים איש ולפעמים חמישים חברים) רק בשיחות של ליל יום הכיפורים או בתיקון-ליל-שבועות? האם השואה והאנטי-שמיות - נושאים לוויכוח רק ביום השואה?

וכשאחד הנואמים אמר: "אני קודם יהודי ורק אחרי זה ישראלי" וקול אלמוני הכריז "אני לא!" לא התבקשה השאלה - "מי אנחנו באמת ומה זהות זו - תהי אשר תהי - מחייבת אותנו?"

אומרים שכל אחת משתי האסיפות היו כ-120 משתתפים. אכן אסיפות מרובות משתתפים, לפי מושגי ימינו. אבל היכן היו עוד 160 חברים? נוריד 50 שנמצאים בחו"ל או במילואים או שהיו חולים. איפה היו 110 חברים? חלק אדיש, חלק עייף וחלק יושב מהופנט לפני הטלביזיה, וחלק איננו רוצה "לשבור את הראש". זו דמוקרטיה קיבוצית? ומה ביחס לאלה שמופיעים רק כשיש

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

שאלה פיקנטית ובשאר ימות השנה בוחלים בשאלות פשוטות מדי, כל עוד יש נסיעות לחו"ל כל כמה שנים? זו דמוקרטיה קיבוצית? וכאשר תביא ועדת כוח-אדם את ההצעה שיש לחייב - כן, לחייב - חברים וחברות לעבוד תקופה מסוימת בענפים חיוניים שזועקים לכוח-אדם, האם יופיע הרוב הדומם בהמוניו? הלא יגידו אי-אלה צדיקים שהצעה זו מצמצמת את חופש הפרט ובחירת הפרט?

על דברים אחרים

* אמריקה נסערה השבוע מהקרנת סרט טלביזיה שנקרא "יום המחרת", שעוסק בתוצאות מלחמה גרעינית, המשמידה עיר קטנה בארצות-הברית. אבל באמת על מה מתרגשים? כל סטודנט בינוני ביכולתו של שנה שניה בפקולטה לכימיה מסוגל, באמצעות ספרות מקצועית לא חסויה, לבנות - בתנאים מעבדתיים מסויימים - פצצת אטום. ואם מתאבדי חומייני ישיגו פצצה כזו ויפוצצו אותה בתל-אביב לתרגש העולם, אבל כל עוד זה מעשה טרוריסטי "הנעוץ במישגה היסטורי טראגי" וניתן להגביל את הקטל לאיזור קטן זה, יעברו לסדר-היום.

* בשבת נענו כמה חברים להזמנה שנתפרסמה בעלון ובאו למועדון לשוחח על דרכים להחיות ולחדש את המועדון ולהפכו למקום מיפגש שבועי, שבו יתקיימו פעולות תרבות שונות ויימצאו שבועונים/ירחונים וכו'. אולי בין קוראי טור זה יש חברות וחברים שמוכנים לעזור בכל דרך שהיא בקידום רעיון החזרת המועדון לחברים למרכזיות? אם יש כאלה הם מתבקשים להתקשר עם ראובן מ. בהקדם.

* לפני שבועיים, כשהיתה הפסקת חשמל בשבת ניגש(ה) חבר(ה) לברז השמן במטבח ולחץ(ה) על הכפתור שמפעיל את משאבת השמן. אין ספק שכדמיונו כבר ראה את הצ'יפס מתקפצים ומתטגנים במחבת. אבל אם אין חשמל - אין שמן. הלך הפלוני ולא סגר את המתג. התחדש החשמל וזרם השמן לריצפה עד שהתרוקנה החבית. בשעה שהשומר החדש בא למטבח לקחת אוכל לשמירה עבדו האקונום וחברה צעירה עבודה מיותרת לשטוף את השמן הסמיך מריצפת המטבח... מעשה שיכחה? יחס של "אני ואפסי עוד?"

* עורך העלון פנה לכותב שורות אלו וביקש ממנו לפרסם בקשה נואשת לחברים שיתנדבו לכתוב באופן קבוע מדור העוסק בהיבט זה או אחר של הקיבוץ. מלבד האפשרויות המקובלות, כגון דו"חות ענפים (איך-בוסקילה, איך-מנזיגורסקי?), סקירת אירועי ספורט, ביקורת ספרים ומאמרים בנוסח "כואב לי", "לוחץ לי", "לא מזיז לי", "איכפת לי", "נשבר לי" וכו' - קיימות הצעות למדורים נוספים:

א. אסטרוולוגיה - מה אומרים המזלות השבוע. האם כדאי לך לצאת מן הבית, ללכת לעבודה או לרדוף אחרי המין היפה (איזה?) לאור העובדה שונוס ומאדים נמצאים בעימות, צדק ונפטון זורקים עגבניות ושבתאי עורך הפגנה מול הכנסת?

ב. רכילות. כל מה שרצית לדעת בתוספת וידויים "זה היה ברגע של שיגעון, הרמתי את הגרזן מעל ראשה..."

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

- ג. עצות מקצועיות לפושעים מכל הגילים - מגניבת סוכריות לפריצה לבתי-ילדים, קורס קרבי באקונומיה, גניבת רכב וגידול הסם המשכר בוק-בוק, שהפך את האצטקים למעצמה מרכז-אמריקנית.
- ד. מתכונים למשפחות צעירות: לאלה שאין להם תיאבון; ליוצאים לפיק-ניקים; לשומרים שומרי משקל, ועוד.
- ה. מדור תחביבים: איך לבנות מפתח גנבים; בניית משתיק-קול לשכנים הרבים; הרכבת אופניים חדשים מן הזרוקים הרבים בכל פינת המשק.
- ו. פינת המכתבים למערכת: אתה אידיוט!!

שבת שלום
א ר י ק

ה ו ד ע ו ת מ ה מ ר פ א ה

1. חברים שחוזרים מביקור אצל רופא מתבקשים לבוא לדורח לאחות ולהביא את ההזמנה החדשה (אם יש).
2. חברים שמקבלים הזמנה לרופא ישר לתא-הדואר מתבקשים למסור זאת למרפאה מייד. לפעמים חבר מבקש לכתוב תזכורת לבקשת הזמנה לרופא ואנו ממשיכים לכתוב תזכורות, ובינתיים החבר קיבל הזמנה ולא ידענו. לכן נודה לחברים שיביאו מייד כל הזמנה שקיבלו.

עובדי המרפאה

העובות הזכירה לנו

"אני רוצה לספר לך על רגעיה האחרונים של אימא. אני רוצה לספר לך, משום שזה המוות הצפוי לאנשים רבים, משום שאפשר שזה הקץ הצפוי לכולנו."

... העיר הירושמה בלהבות. אני מספרת לו על הריצה על פני הרחובות אותו יום עם אמי ודודתי מאטסואי, עם אוהאטסו, ילדה בת שלוש, הנלפתת אל גבה של אמי. כמעט כל בגדינו נקרעו בהתפוצצות; היינו כמעט ערומות. כדורי-אש ניסרו בלי-הרף באוויר, סילונים עפים של להבה, ושרפו כל מה שנגעו בו - עצים, בתים ואנשים בורחים. הרחובות היו כה חמים עד שהאספלט ביעבע, והרבה כלבים מיסכנים ניצלו חיים, משום שלא יכלו לשחרר רגליהם. אני זוכרת כיצד צרחו הכלבים באימה, וגם אימה בוודאי צרחה לפני שקפצה לתוך המים...

... ענף של עץ נפל עלי, הפילני מחוסרת-הכרה ואפשר שהציל את חיי. ועל כן אני יודעת את סוף הסיפור באימא רק מפּי דודתי...

... דודה מאטסואי אומרת, שאינה יכולה לשכוח את היללות. אינה יכולה לשכוח את הריח האיום של בשר בוער. היא שחטפה את אוהאטסו מעל גדת הנהר, עליה הפילה אימא אותה. אימא השמיעה קריאת ייאוש אחת, ואחר-כך קפצה למים. בהיותה מוטלת שם בין השאר, הפנתה את פניה הצעירים היפים לעבר אוהאטסו, כדי לתת בה מבט אחרון...

... אינני יכולה להמשיך. איני יכולה. הו, אמא-סאן, פנייך המושחרים מציצים אל בתך מתוך המים האפורים, הילה עוטרת את ראשך - את שערך הבוהר. אני נשבעת, אימא-סאן, אני נשבעת בפנייך המושחרים, בשערך הלוהט, כי אקדיש את כל שארית ימי כדי למנוע התרחשות נוספת של דבר כזה...

אדיטה מוריס
(מתוך "פרחי היכרשימה")

נ ר - ז י כ ר ו ן

כ"ה בכסלו - משה דוארי

שאל ואל

בזאר צעצועים חנוכה תשמ"ד

כהמשך למסורת, יתקיים גם השנה הבזאר לילדי הגיל הרך וביה"ס המקומי.

לכן צפו לביקור של "אוספי הצעצועים" בביתכם באחד הערבים הקרובים.

הצעצועים המבוקשים הם: כובות, מכוניות, ספרים וכל צעצוע או פריט שימושי אחר, שמצבו פחות או יותר טוב.

אם יש לכם כבר צעצועים מוכנים לאיסוף, התקשרו לקרול ל. או לרג'י.

תודה

בקשה

אני מחפשת מכונת-כתיבה עברית.
לא חשוב גודל, גיל, תוצרת - כל עוד
היא במצב שמיש או אפשר לתקנה.
המטרה היא שימוש בבית-הספר ומוכנים
לקנותה.

אנה

סידור חורף - תחבורה

נהג תורן יגיע לראש-פנה בשעה
16.50, יחכה שם עד 17.00 -
ויזוז.

נא לא להירטב
סדרן התחבורה

נכחו: אירית, הרל ל', מופתי, שוש ס', ג'ו ר', עפרה, מיכאל ד'.
נעדרו: אורי ש', אמנון.

1. העסקת פיזיותרפיסט שכיר.

המזכירות אישרה העסקת פיזיותרפיסט במשרה מלאה, זאת בתנאי שהמשא ומתן הכספי, לפי הנחיות התק"ם יעלה יפה.

2. הנצחת שמו של טדי זיו ז"ל.

המזכירות שמעה מידע על רצון יהדות אנגליה להנציח שמו של טדי זיו ז"ל באמצעות הקק"ל בסביבות כפר הנשיא. הועלו מספר הצעות, והוטל על מיכאל ד', ישראל א' ואלק לקדם את הנושא בפגישה עם קק"ל והפדרציה הבריטית. תוצאות הפגישה ידווחו למזכירות ויובאו בפני האסיפה.

3. הטיול למצרים.

אלזה דיווחה למזכירות על יציאתם של 37 חברים לטיול בן 8 ימים למצרים, בחופש חנוכה. המזכירות מצאה קושי להענות בחיוב לבקשת משתתפי הטיול להשתתף במימון, בשל העיתוי, כלומר, המצאותנו לפני קביעת מסגרות תקציביות והמצב הכלכלי. יחד עם זאת הוחלט לאפשר למשתתפים לשלם הוצאות הטיול במשך שתי שנות תקציב (במונחים דולרים). כאשר תקבענה המסגרות התקציביות ואם יוחלט להמשיך בטיולים כאלה בעתיד, כל החלטה על עזרה כספית תחול רטרואקטיבית על משתתפי הטיול הנוכחי.

Parents Page

Kfar Hanassi 25.11.83

Dear Parents;

Oran and Tamar left on Sunday afternoon for their trip overseas and Sunday evening, Kfar Hanassi lost their basketball game. I wonder if there is a connection.

Every Saturday or every few Saturdays, one of the parents of a soldier or a youngster serving in a youth movement, a young kibbutz, or some such work, organises "Shabbatea" whereby whoever is at home for that weekend, gets together for a chat and a drink together. Frequently, we organise somebody to come along and speak on various subjects and this week, the subject was the problem of kibbutz youngsters who serve in the army not running for the officers courses, crack units, etc. The person who came was quite impressive, we're told, and left a great deal of food for thought. Of course, we all know that actions speak louder than thoughts, don't we??

You must have seen all those big olives in the dining-room of late. Well, they say that they are home produce and there are a lot more where they came from.....

If you've been out the kibbutz lately, you'll have noticed the "dip" again as you leave. Nobody seems to know exactly what horrible disease we're likely to get, especially as at the moment, at the time of writing, there isn't any water in it!!

Michal and Itamar Eder have gone off to Switzerland for their belated honeymoon (the poor basketball team!) and Gaddi and Ruthy and their brood have gone to the States for a short holiday. Rina Lopov has gone off to work with the children of new immigrants living in Jerusalem, and Adam Mader, who has finished his army service (halleluyah!) ~~and~~ is also "going off" for a years' breathing space. He is rather shady about where and when but no doubt, a bit of privacy will also be a pleasure so we all wish all the chevreh lots of luck and a successful year.

Meir Rifkind is still lying down after wrapping a car around a tree. He's fine. Smiling as broadly as ever.

Eric Erenburg recently received his B.A. with honours, no less, from the Open University. He tried to keep it quiet but we won't let him. Credit must be given where it is due!

MANY HAPPY RETURNS OF THE DAY TO

Michal Eder ... 27.11

Inbal Amar "

Moshe Beler (Rene and Johnny's grandson)

Rama Shein28.11

Yoram ben Chaim...1.12

Doron Doari3.12

MAZAL TOV ALSO TO OSMAT AND DROR AGMON
(Beth and Marci's family) and to DOV AND
PHYLLIS COLLET on the occasion of their
Wedding Anniversaries.

Shabat Shalom,

Edna

WHAT IS IT ! THATS WHAT EVERYONE WANTS TO KNOW

ONCE UPON A TIME the camp orderly officer of the day on his inspections came to the cook house, and seeing one of the big pots cooking, tasted what was in the pot and screwing up his nose he asked the cook WHAT IS IT? Cook replied its not ready yet but if I add salt and pepper it could be soup or broth, but if instead I add milk and sugar it can either be Tea, Coffee or Cocoa.

Now the repeat of this story is - ONCE UPON A TIME the factory received a robot - lathe, and they donated to me the box it was in, and it is now being rebuilt in front of my workshop, everyone asks WHAT IS IT? , the reply is if I add fancy work it could be an arch, if I add more wood it could be the Bridge Over the River Kwai, if I paint it , it may be a white elephant.

Whats your guess ?

Jim
